

Eksik Aşkın Şiiri

– Hayalayna · 28 Ağustos 2024

Gökyüzüne üç beş adım kalmışken
yer yüzüne dönmüş adamların hikayesidir bu
güneş rakı ufkuna girerken gönlünü saran
yangınlarla ufka bakan adamların yolu
pencereden geçen kızıl bir ufuk çizgisinden
eski bir şarkının melodisiyle intikamını alırsın yaşamaktan

hey hüznümün ortağı kuş gönüllü sevgilim
şu benim rakıyı getir sararmış eski albümleri de raftan indir
kim bilir belki de gönül ağrılarımızı çıkıp geliveren anılar dindirir
mevsim kış ömür son deminde nefes nefese artık
gitme giden dönmüyor hiç bir mevsim gitme bilmelisin
incir çekirdeğini doldurmayacak mevzular için vazgeçme aşktan

sinsi yollarından çıkıp gelmeyle de son bulmayacak
dinmeyecek ıstıraplarımız bunu da anladık
ikimiz iki mevsim solgunu iki ayrı yaprak gibiyiz
düştüğümüz dallar bir olsa da nafile artık
kırıldık yıkıldık anlaşılamadık nice zamandır

gece kuşları olmaktan da kurtulamadık gün ışığıyla uyanmaktan

ümidini kaybetmiş gönüllerde eski heyecanlara yer yok
ömrümüzün eksiği o güzel günler de gitti gelmeyecek
beklemek sessiz sakin hüzünlü bir ırmak
son şansını henüz yitirmiş bir kumarbaz gibi ağlamak
kaldırımlardan asfalta düşmek gibidir ayrılık
yükseklik tuhaf bir ültimatom düşmek bazen de iyidir uçmaktan

nasıl bakarsa insan boş avuçlarına öylece kıvrıla kıvrıla
senden uzaklaştım o köy yolunda yağmurlarla
git dedikçe döndüğüm gidemediğim gitmediğim bir yolda
ne yapsam anlatamayacağım bir hikayenin içinde
debelenip duracağız artık ' boş ver be doktor "
boş verdik üzülme umut da ayrıcalıklı bir bağlılıktır hiç yoktan

içimde hep eksik bir şiir gibi kalacaksın çaresiz hep sorunlu
yaşandı mı yaşanmadı mı var mıydık sahi mi gerçek mi yalan mı
anlatamayacağım bir kızgınlıkla biten ömrüme acıyan
saatin sarkacı dilimin ahengine vura vura göğsümde uyutaydım seni
yine de gideceğini adım gibi bildiğim bir sabaha uyanacaktım
çünkü göğsünde senin intizarlarla atıp duran bir kalp var uyutmazdı beni